

Semnătura meșterului Gheorghe, zugravul tîmplei la Schitul Topolnița.

Schitul Topolnița este una dintre acele mici ctitorii din epoca lui Matei Basarab, fiind zidită cu cheltuiala lui Lupu Buliga, căpitan de oaste, la anul 1646.

Modest ca înfățișare, dar de o rară acuratețe, monumentul este, în fapt, un tip evoluat de arhitectură, cu un altar complex, cu un sistem ingenios de boltire.

În zona superioară a turlei apar, ca elemente de decorație exterior, motive orientale în stuc, perfect adaptate formelor monumentului, devansându-se deci, cu peste 50 de ani celebra decorație de la Fundeni Doamnei.

Este cunoscută frumoasa pictură murală a acestui monument, mai puțin studiată pînă acum, fiind pictura tîmplei.

Tîmpla de zid a fost ridicată după cum spune inscripția din medalionul de deasupra ușilor împărătești, „... din toată osteneala lui jupan Dimitrie Plesoianu ot Cerneț la anul 1762”¹.

Pictorii cunoscuți ai catapetezmei sînt Mihail și Dimitrie. Dar cu ocazia cercetărilor din vara anului 1969, pe partea dinspre altar am citit încă un

nume — Gheorghe. Acest Gheorghe, considerat prin prisma datelor stilistice, este unul și același cu pictorul Gheorghe de la Cerneți.

La Cerneți, din pisania bisericii „Sf. Nicolae”, aflăm că „... Ion Glogoveanu, mare logofăt continuă și sîrșește biserica la 1794 punînd pe un zugrav cu titlul de boiernaș, pe Gheorghe fost al doilea portar, să-i facă sfinții”²

Remarcînd rangul boieresc al acestui zugrav, presupunem că, din echipa celor trei, el era meșterul principal, semnătura lui fiind de altfel singura împodobită cu un semn distinctiv.

Tot Gheorghe este autorul a două icoane ce se află la Topolnița. Pe una din ele se află o inscripție scrisă cu pensula foarte subțire: „De Gheorghe Zugrav.... anul 179(?)”.

¹ Anul a fost citit 1722(?), dar este o greșeală avînd în vedere că alături de cele două semnături ale pictorilor Mihail și Dimitrie anul este 1762 și la fel lîngă noua semnătură descoperită pe partea dinspre altar a catapetezmei.

² D. Buzatu, în „Mitropolia Olteniei”, 1964 nr. 7—8 p. 569—587